

Berenguer de Puigmoltó: Alcaid d'Alacant

Aquest article està orientat a divulgar i descobrir el nostre passat, i enfront d'aventures com la d'enaltir figures de curta vida històrica i alienes a la nostra cultura, veure l'article "Nicolas Peris: Història d'una traïció" http://www.cch.cat/pdf/nicolas_peris.pdf , vull recordar aquells que realment tingueren un record important per la nostra història, van dirigir el nostre passat i deixaren empremta. Una d'aquestes figures és el cavaller Berenguer de Puigmoltó, que fou alcaid del castell d'Alacant i d'altres durant un període de temps considerable.

Recomane en primer lloc l'article de Pedro C. Picatoste Navarro, del departament d'història medieval, historia moderna y ciències y tècniques historiogràfiques de la Universitat d'Alacant: EL CABALLERO BERENGUER DE PUIGMOLTÓ, GUERRERO Y FUNCIONARIO AL SERVICIO DE JAIME II, un treball realitzat dins del projecte "La bailía general del Reino de Valencia en la época toral medieval» de l'àrea d'Història Medieval de la Universitat de Alicante", i que podeu trobar a aquesta adreça:

http://rua.ua.es/dspace/bitstream/10045/6816/1/HM_12_12.pdf

Tan sols vull fer esment d'aquelles parts que considere importants en referència a recuperar la figura de l'oblit al que s'ha sotmès per part de la societat alacantina i dels seus dirigents al llarg del temps. L'autor, Picatoste Navarro, defineix al seu article qui és aquest cavaller/guerrer que acompanyava el rei Jaume II en la campanya de l'antic regne de Múrcia "*Personatge que rere la conquesta s'estableix en estes contrades, assolint un paper important en el desenvolupament històric posterior d'aquesta zona incorporada a la corona d'Aragó*".

I més avant explica "*A les distintes lluites que porten a termini els grans senyors medievals, els cavallers proporcionen un cos d'elit que, a més a més de guerrers, formen un grup d'oficials als quals es poden confiar importants responsabilitats com els castells o la protecció de les terres o propietats conquerides. Jaume II posa en pràctica aquesta teoria amb el cavaller Berenguer de Puigmoltó*".

A tall biogràfic de Puigmoltó faré esment d'aquelles fites que considere importants deixant la lectura de l'article de Picatoste Navarro com eina indispensable per conèixer d'aprop aquest cavaller medieval.

1296. Una vegada presa la fortalesa d'Alacant per Jaume II, resta Berenguer de Puigmoltó en qualitat de justícia d'Alacant.

1296. Puigmoltó intenta millorar l'estat general de la vila i obté del monarca català, prèvia sol·licitud, la creació d'una fira anual durant tot el mes d'agost.

1298. Puigmoltó es recompensat pels seus serveis, amb una nova concessió reial, se li concedeix l'Alcàsser de la vila d'Elx. De la mateixa manera el rei li concedeix la batllia de la torre de la Calahorra d'Elx. Malgrat que aquesta concessió no es duu a termini i la fortalesa no canvia de mans.

1301. Como a persona de confiança i al servei del rei continua rebent oficis d'administració i govern. Aquest any se li anomena encarregat de l'economia i recaptació de rendes i tributs d'un districte d'Elx.

1302. Jaume II ordena a Bernat de Sarrià, procurador del regne de Múrcia, que encarregue a Berenguer de Puigmoltó la batllia del castell d'Oriola, plaça que ocuparà finalment en 1305.

1302 Trobem a Berenguer de Puigmoltó com funcionari, assignat a l'ofici de lloctinent del Procurador del regne de Múrcia.

1305 Berenguer de Puigmoltó fou anomenat Lloctinent del procurador de les terres dellà Xexona. Veiem un Berenguer de Puigmoltó més funcionari i polític que soldat, però sense oblidar aquesta funció.

1307. Deixa el càrrec de lloctinent i en 1308 Berenguer de Puigmoltó trasllada les seues activitats a Elx.

1311. Es anomenat en document reial procurador interí dellà Sexona.

1320. Jaume II anomena alcaid del castell d'Alacant a Berenguer de Puigmoltó amb caràcter vitalici, rebent els drets habituals del càrrec.

Per no rebassar el límit de resum d'aquest article, conclouré en esmentar que deu anys més tard, es troba la darrera referència documental de Berenguer de Puigmoltó al llibre antic de beneficis de la parroquial església de Santa Maria d'Alacant, on apareix una de las clàusules del testament de Berenguer de Puigmoltó per la qual disposa que s'edifique una capella. Com diu l'autor, veiem com en trenta-quatre anys d'estada del cavaller en terres alacantines han assolit un important patrimoni que denota el seu poder polític i econòmic.

Miquel Àngel Martínez